

Living the Lotus 2

Buddhism in Everyday Life

2026
VOL. 245

วันที่ 12 ธันวาคม 2565 อาจารย์ยาสุโทชิ โมริ ได้หมดวาระในการดำรงตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชาริชโซโคเซไกแห่งบังคลาเทศ (ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี 2023) และอาจารย์เคอิชิ อาคากะว่า อดีตผู้อำนวยการแผนกเผยแผ่ศาสนาชาติแห่งสำนักงานใหญ่ ได้เข้ารับตำแหน่งแทน

พิธีต้อนรับหัวหน้าสาขาท่านใหม่
ณ ริชโซโคเซไก บังคลาเทศ

Living the Lotus Vol. 245 (February 2026)

Senior Editor: Takashi Maeda
Editor: Sachi Mikawa
Copy Editor: Ketsarin Handa

Living the Lotus is published monthly
By Rissho Kosei-kai International,
Fumon Media Center, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo 166-8537, Japan.
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

ริชโซโคเซไก คือองค์กรพุทธศาสนาระดับนานาชาติที่รวมผู้คนจากทั่วโลกซึ่งมีความมุ่งมั่นที่จะนำคำสอนจากพระสัทธรรมปุณฑริกสูตร ซึ่งเป็นหนึ่งในพระสูตรที่สำคัญที่สุดของพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อส่งเสริมสันติภาพของโลก

ริชโซโคเซไกก่อตั้งขึ้นในปี 1938 โดยท่านประธานใหญ่นิเคียว นิวาโนะ และท่านรองประธานเมียวโกะ นางามะ ปัจจุบัน สมาชิกของริชโซโคเซไกยังคงมุ่งมั่นในการเผยแผ่ธรรมะอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสันติภาพทั้งในประเทศญี่ปุ่นและต่างประเทศ โดยร่วมมือกับผู้คนจากหลากหลายสาขาอาชีพทั่วโลกภายใต้การนำของท่านประธานนิชิโกะ นิวาโนะ (ประธานท่านปัจจุบัน)

ชื่อวารสารฉบับนี้คือ "Living the Lotus — Buddhism in Everyday Life" ซึ่งสะท้อนถึงความหวังของเราในการนำคำสอนจากพระสัทธรรมปุณฑริกสูตรมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันในโลกที่ไม่สมบูรณ์แบบนี้ เพื่อเติมเต็มและสร้างคุณค่าให้กับชีวิต เปรียบเสมือนดอกบัวที่เบ่งบานจากโคลนตม วารสารฉบับนี้มุ่งหวังที่จะช่วยให้ผู้คนทั่วโลกสามารถนำหลักธรรมของพระพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ง่ายขึ้น

หากทิศตะวันตกมีแม่ผู้อ่อนล้า

นิชิโกะ นิวาโนะ
ประธานริซโซโคเซไก

เสมือนดังพระโพธิสัตว์ผู้ผุดขึ้นมาจากแผ่นดิน

หลายท่านอาจรู้จักบทกวีของเคนจิ มียาซาวะ ที่ขึ้นต้นด้วยวลี “ไม่ยอมแพ้กระแสฝน” ซึ่งในฉบับที่แล้ว ข้าพเจ้าได้กล่าวไว้ว่าเมื่อได้อ่านกวีบทนี้แล้ว ทำให้รู้สึกราวกับว่ากำลังสวดถ้อยคำในหนังสือสวดมนต์อยู่ ข้าพเจ้าจึงใคร่ขอนำเสนอเนื้อหาทั้งหมดของกวีบทนี้ที่เขียนด้วยสำนวนที่เข้าใจง่ายโดยภาษาสมัยใหม่

“ไม่ยอมแพ้กระแสฝน ไม่ยอมแพ้กระแสลม ไม่ยอมแพ้กระทั้งหิมะ ฤๅความร้อนในหน้าร้อน
มีร่างกายแข็งแรง ไร้ซึ่งความโลภ ปราศจากความโกรธ ยิ้มอย่างสงบอยู่เสมอ
บริโภคข้าวกล้องวันละสี่ถ้วย พร้อมด้วยมิโสะและผักเล็กน้อย
สรรพสิ่งนานา หาได้เก็บมาใส่ใจ ตาดูหูฟังอย่างเข้าใจ และจดจำไว้ไม่ลืม
ได้ร่ำเงาป่าสนกลางทุ่งหญ้า พักกายาในกระท่อมน้อยหลังคามุงฟาง
หากทิศตะวันออกมีเด็กน้อยป่วยไข้ จักจรไปเฝ้าไข้ดูแลรักษา
หากทิศตะวันตกมีแม่ผู้อ่อนล้า จักไปหาและแบกฟ่อนข้าวให้
หากทิศใต้มีผู้ไถล้วยชีวา จักไปหากล่าวปลอบโยนให้คลายความหวาดกลัว
หากทิศเหนือมีการวิวาทหรือฟ้องร้อง ก็จักต้องไปปรามว่าเรามีประโยชน์อันใดไม่
ยามภัยแล้งจักหลั่งน้ำตา ยามถึงคราเหน็ดหนาวในหน้าร้อนจักเดินพลาญ
ผู้คนต่างเรียกขานว่าคนไร้ค่า หาได้รับการชื่นชมไม่ และมีได้สร้างความสุขแก่ผู้ใด
เหล่านี้ไซ้ไรคือผู้ที่ข้าปรารถนาอยากจะเป็น”

ความตั้งใจอันแน่วแนบนพื้นฐานความศรัทธาของเคนจิได้ถูกเผยออกมาอย่างตรงไปตรงมาผ่านกวีบทนี้ ข้าพเจ้าจึงได้แต่กล่าวเพียงว่า “ยอดเยี่ยมยิ่งนัก” โดยเฉพาะวรรคตอนที่กล่าวว่า “จักไปยังทิศเหนือได้ออกตก” นั้น ช่างน่าประทับใจ ซึ่งเป็นปณิธานที่มุ่งสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจนว่าจะรีบรุดไปช่วยเหลือเด็กน้อยผู้ป่วยไข้ ไปช่วยสตรีผู้อ่อนล้าจากงานเพาะปลูก ไปช่วยอธิบายให้ผู้ใกล้ความตายในวาระสุดท้ายได้เข้าใจความจริงของชีวิต และไปช่วยไกล่เกลี่ยผู้ที่กำลังทะเลาะวิวาท ข้อความวรรคนี้ ชี้นำให้เห็นถึงการนึกถึงความทุกข์หรือความเจ็บปวดทางใจของผู้คน และขอให้อย่างน้อยก็ได้ไปยังที่แห่งนั้น

แล้วพิจารณาว่าตนเองจะสามารถช่วยเหลือสิ่งใดได้บ้าง เหล่านี้คือภารกิจของผู้ที่ดำเนินชีวิตเยี่ยงพระโพธิสัตว์ในสหัสโลก หรือโลกมนุษย์ที่พวกเราอยู่อาศัย

ถัดจากกวีบทนี้ ในสมุดบันทึกของเคนจิยังปรากฏแผนภูมิมณฑลแห่งพระสังฆธรรมปุณทริกสูตรอีกด้วย ซึ่งมีคำสวด โอไดโมซุ (นะมู เมียวโฮ เร็งเง เคียว) อยู่ตรงกลาง ด้านข้างซ้ายขวามีพระพุทธรูปเจ้าศากยมนี และพระตถาคตประภวรัตนะ ส่วนชั้นถัดไปนั้นรายล้อมด้วยพระโพธิสัตว์สี่องค์ คือ พระมหาโพธิสัตว์วิเศษฐะจาริตตะ พระมหาโพธิสัตว์อนันตะจาริตตะ พระมหาโพธิสัตว์วิศุทธะจาริตตะ และพระมหาโพธิสัตว์สุประติษฐะจาริตตะ พระโพธิสัตว์สี่องค์นี้ คือนำของเหล่า พระโพธิสัตว์ผู้ผุดขึ้นมาจากแผ่นดิน ซึ่งน้อมรับพระประสงค์ของพระพุทธรูปเจ้ามาสู่ตน เพื่อโปรดสรรพสัตว์ให้พ้นจากทุกข์ อย่างแท้จริง ข้าพเจ้าเชื่อว่า ในยุคปัจจุบัน เราสามารถเรียนรู้ได้อย่างมากมายจากทัศนคตินี้ของเคนจิที่พิจารณาเสมอว่าจะสามารถช่วยเหลือผู้อื่นในสิ่งใดได้บ้าง และพยายามเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น

“ดาตูหุงอย่างเข้าใจ”

นอกจากนี้ ทุกครั้งที่ได้อ่านโคลงกลอนในตอนที่ว่า “หาได้กับมาใส่ใจ ดาตูหุงอย่างเข้าใจ” ข้าพเจ้ามักจะคิดเสมอว่าสิ่งนี้เป็นเรื่องที่สมาชิกทุกท่าน โดยเฉพาะชิบุโจซัง (หัวหน้าเขต) หรือซุนินซัง (หัวหน้ากลุ่ม) ของริชโซโคเซไกได้ปฏิบัติเป็นปกติอยู่แล้ว

เราจะไม่สอดแทรกความคิดเห็นของตนเอง จะเชื่อมั่นพุทธภาวะในตัวผู้อื่น และรับฟังอย่างตั้งใจในขณะที่ผู้อื่นระบายความทุกข์หรือความกังวลออกมา นี่เป็นช่วงเวลาสำคัญที่ผู้พูดกำลังค้นหาทางออกจากความทุกข์หรือความกังวล และเป็นการฝึกปฏิบัติตนตามแนวทางพระโพธิสัตว์ของพวกเรา เมื่อผู้พูดได้รับการโอบกอดด้วยความรักความเมตตาของผู้ฟังในเวลาที่ระบายความไม่พอใจ คำบ่น หรือความโศกเศร้าออกมา ผู้พูดจะค่อย ๆ เข้าใจได้เองว่าความทุกข์ที่แท้จริงของตนคืออะไร และมีสาเหตุมาจากที่ใด เมื่อได้พบทางออกจากสภาวะทุกข์นั้นแล้ว จิตใจของเขาจะรู้สึกเบาโล่งโดยธรรมชาติ

เมื่อไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าได้ไปเยือนพื้นที่แห่งหนึ่ง ซึ่งเคยได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ อันเนื่องมาจากสงครามกลางเมือง อาจเป็นเพราะข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากถ้อยคำของเคนจิ ข้าพเจ้าจึงตั้งใจรับฟังเรื่องราวต่าง ๆ ในตอนที่ได้พบปะกับผู้นำศาสนาในท้องถิ่น บรรยากาศค่อย ๆ เอื้อต่อการสนทนาและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่มคนเหล่านั้น ซึ่งก่อนหน้านี้ สถานการณ์ค่อนข้างยากที่จะสื่อสารต่อกัน ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ เป็นเพราะแต่ละท่านได้ระบายความรู้สึกที่อยู่ลึก ๆ ในใจออกมา และมีบางสิ่งที่คล้ายกับเทพหรือพระพุทธรูปที่สถิตอยู่ภายในใจของแต่ละคนช่วยคลายให้บุคคลเหล่านั้นตระหนักได้ว่า “ควรหยุดความขัดแย้งที่ไร้ประโยชน์เสียที”

เมื่อเรามองไปยังโลกใบนี้ จะเห็นได้ว่ามีคนจำนวนมากกำลังทุกข์ทรมาน ซึ่งดูเหมือนว่าเราจะทำอะไรได้ไม่มากนัก แม้จะอยากช่วยเหลือ แต่เรากลับรู้สึกว่าเป็นเพียงคนไร้ประโยชน์ ถึงกระนั้น เคนจิก็นสอนเราว่าในขณะที่เรายังคงรักษาความคิดอันยิ่งใหญ่ไว้ เราควรพบปะกับผู้คนด้วยใจที่มีความเคารพ พร้อมทั้งมีความเมตตาและอบอุ่นเสมอ อีกทั้ง ไม่ลืมว่าการฝึกตนในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจดูเหมือนเป็นสิ่งเล็กน้อยนั้น แท้จริงแล้วมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับการแก้ไขต้นตอของปัญหาในโลกนี้ ดังนั้น เราจึงไม่ควรละเลยและฝึกฝนตนเองในทุก ๆ วันต่อไป

จาก “วารสารโคเซ” ฉบับเดือนกุมภาพันธ์ 2026

ความสุขของการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาคน

การบ่มเพาะคน เสมือนโอบไว้ใต้ปีก

ท่านประธานใหญ่ นิคเคียว นิวาโนะ
ผู้ก่อตั้งริชโซโคเซไก

ความหมายดั้งเดิมของคำภาษาญี่ปุ่นที่แปลว่า “บ่มเพาะ” นั้น ดูเหมือนว่าจะหมายถึง “โอบไว้ใต้ปีก” พ่อแม่มักจะใช้นตามลำตัวโอบคลุมไข่ไว้เพื่อให้ความอบอุ่น เมื่อไข่ฟักออกมาเป็นลูกนกแล้ว พ่อแม่ยังคงเลี้ยงดูและคอยปกป้องลูกนกจากศัตรูภายนอก โดยการโอบลูกไว้ใต้ปีก ดังนั้น การเลี้ยงดูสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยความใส่ใจอย่างมาก จึงถูกเรียกว่า “การบ่มเพาะ”

ตอนที่คุณปู่ให้ข้าพเจ้าเข้าไปซุกตัวอยู่ในเสื้อคลุมผ้าฝ้ายที่ท่านสวม แล้วกอดข้าพเจ้าไว้นั่นพร้อมกับพูดซ้ำ ๆ ว่า

“เมื่อโตขึ้น เจ้าต้องเป็นคนที่ทำประโยชน์ต่อโลกและต่อผู้อื่นนะ”

สิ่งที่ท่านทำในตอนนั้นเปรียบเสมือนการบ่มเพาะข้าพเจ้าด้วยการโอบไว้ได้ปีกของท่าน แม้ว่าจะเป็นคำสอนเรื่องเดียวกัน แต่หากถ่ายทอดโดยให้นั่งพับเพียบบนเสื่อทาทามิ แล้วพูดด้วยน้ำเสียงที่เคร่งขรึม คำสอนนั้นอาจไม่ซึมซาบเข้าสู่หัวใจได้ลึกซึ้งเพียงนี้ นี่จึงเป็นความแตกต่างระหว่าง “การเลี้ยงดู” แบบธรรมดาทั่วไปกับ “การบ่มเพาะ”

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งในการอบรมเลี้ยงดูคนก็คือ การลงมือทำให้เห็นเป็นตัวอย่างที่ถูกต้องก่อน เหมือนกับที่คุณพ่อของข้าพเจ้าทำ เมื่อเราเป็นฝ่ายริเริ่มทำในสิ่งที่ถูกต้อง ผู้ที่ได้รับการสั่งสอนก็จะค่อย ๆ เข้าใจถึงความสุขในการเรียนรู้และการปฏิบัติตาม

รวมเล่มโอวาทจากท่านประธานใหญ่ निकเคียว นิวาโนะ

“ผลิเมล็ดพันธุ์แห่งพุทธะ『菩提の萌を發さしむ』หน้า.92

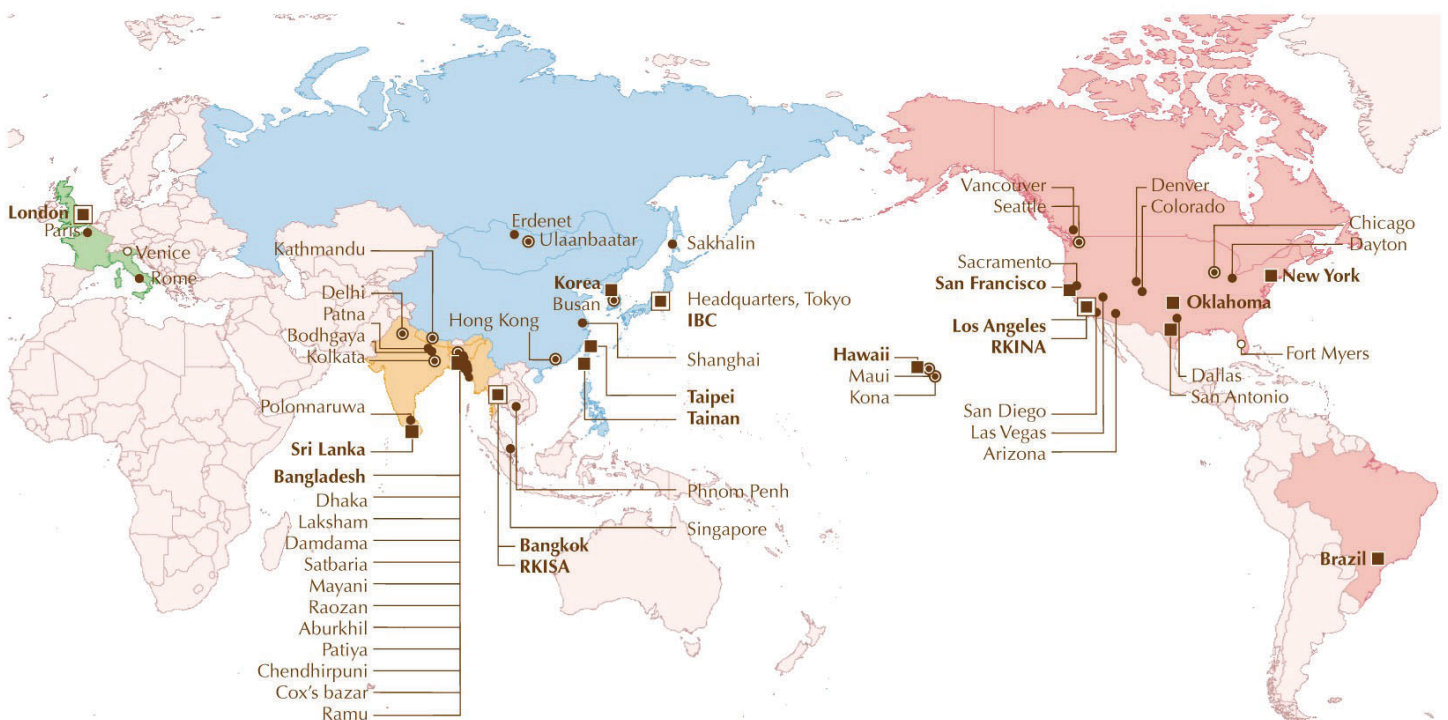

Rissho Kosei-kai International

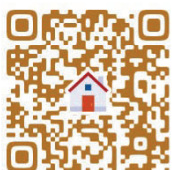
Make Every Encounter Matter

🌸 A Global Buddhist Movement 🌸

Information about
local Dharma centers

facebook

X

ทีมงานผู้จัดทำวารสาร Living the Lotus ยินดีรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะจากผู้อ่านทุกท่าน
หากท่านมีคำชี้แนะ กรุณาติดต่อที่อีเมลนี้ E-mail: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp